

Hoe gaan we verder met onze kerkelijk gebouwen?

Verslag vanuit de werkgroepen

Artikel 3

We vervolgen ons verslag van de discussies rond de opdracht van werkgroep 1 “Hoe willen we in de komende jaren gemeente zijn?” Na de stukjes over ‘Identiteit’ en ‘Eenheid in verscheidenheid’ nu de rest van onze visie op de toekomst.

Missionair en dienend

We zijn heel blij met de vele activiteiten die er in onze gemeente zijn op het gebied van missionair- en diaconaal bezig zijn. We zijn nog steeds een volkserk met een brede rand van weinig of niet-meelevende leden. We pleiten voor een bezinning op de vraag: hoe vinden we wegen om hen meer met het Evangelie in aanraking te brengen. Het volkserk zijn is ook een kans. “Door het benutten van onderlinge contacten, pastoraat en diaconaat willen we Gods trouw zichtbaar maken. Dit in het vertrouwen dat God, door Zijn Geest, mensen in het hart wil raken en hen wil behouden.” Bijzondere diensten rond rouw, trouw en doop “zijn uitgelezen momenten om hen die buiten staan te bereiken”. Te denken valt ook aan wat nu ‘kerkproeverij’ wordt genoemd. Mensen uit de omgeving worden persoonlijk uitgenodigd een bepaalde dienst mee te maken en daarna koffie te blijven drinken en kennis te maken.

Ontmoeting en onderlinge gemeenschap

Een citaat: “Hervormd Barneveld beseft dat onderling liefdebetoon een door Jezus gegeven opdracht is. Haar opdracht wil zij gestalte geven door leden te stimuleren met elkaar mee te leven, elkaar te steunen, te bemoedigen en zo nodig ook ik liefde terecht te wijzen. Kerkelijke gebouwen moeten daarom voldoende toegerust zijn voor ontmoeting, zowel op de zondag als doordeweeks.” Voor dit laatste zijn ook de wijkgebouwen essentieel. We denken dat daar soms nog meer gebruik van gemaakt zou kunnen worden, al kennen we al vormen als Soep-Inn en koffie-uurtje. Juist in onze tijd van individualisme en ik-gerichtheid is aandacht voor ontmoeting en onderlinge gemeenschap van groot belang. Opnieuw een citaat: “Hervormd Barneveld is zich bewust van de niet-logische structuur in wijkgrenzen en kerkgebouwen. Massaliteit werkt anonimiteit in de hand. Zij neemt dit zwakke punt serieus door te bouwen aan goed (wijk)voorzieningen waar leden elkaar ontmoeten en onderling dienstbetoon mogelijk is.”

Gemeente-zijn: inzet van gemeenteleden.

Voor ons gemeentelieven zijn we afhankelijk van veel vrijwilligers. We onderstrepen in ons advies het belang van begeleiding, opleiding en coaching. We onderstrepen ook het belang van een professionele jeugdwerker.

Vrijwilligerswerk staat onder druk. “Het vervullen van vacatures in kerkenraden, jeugdwerk en catechese wordt moeilijker. Gedacht kan worden aan een andere opzet van de structuur van onze gemeente. Minder grote kerkenraden en meer inzet van pastorale blokgroepen onder leiding van een ambtsdrager. In die pastorale blokgroepen kan de deelname van vrouwen gemakkelijker gerealiseerd worden. Het is onze overtuiging dat God alle leden roept om te dienen in Zijn gemeente met de gaven die Hij schenkt.”

Prognoses en toekomstperspectief

Harde prognoses geven is vrijwel onmogelijk. In veel gemeenten loopt het aantal leden en kerkgangers fors terug. Bij ons valt dit gelukkig mee. Bovendien groeit de burgerlijke gemeente de komende jaren nog stevig door. De andere kant is dat er in onze gemeente een duidelijke teruggang is bij jeugdwerk en catechese. Ook de kerkelijke betrokkenheid op de eigen gemeente is bij de jongere generatie minder sterk geworden. Toch zijn we niet somber gestemd. Het is onze roeping ons te blijven concentreren op de kernpunten van gemeente-zijn, zoals we die kunnen lezen in

Handelingen 2: 42-46. En het gevolg? We lezen in vers 47: “En de Heere voegde dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe.” Verlangt u daar ook naar?

Kolossenzen 3

Een proces als eenheid in verscheidenheid (en ook plannen voor verbouw of nieuwbouw) bergt het risico in zich dat er tegenstellingen openbaar komen of dat er zelfs polarisatie dreigt. Ik schrijf dit artikel op de maandag na een preek van ds. Plug in Rehoboth over Kolossenzen 3, waar het gaat over de oude en de nieuwe mens. Die nieuwe mens wordt opgeroepen (vers 12) zich te bekleden “met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld”. En boven dit alles gaat het (vers 14) om de liefde, die de band van de volmaaktheid is. (Ter illustratie had ds. Plug een broekriem meegebracht.) Als we zo gezind zijn, kunnen we met een gerust hart de verdere bespreking en keuze in dit hele proces met vertrouwen tegemoet zien.

(Alle citaten in dit artikel komen uit het rapport van Werkgroep 1. Het volgende artikel hopen we te schrijven n.a.v. het advies van werkgroep 2)

G.P.P. Hogendoorn